

[Tove Jørgensen.]

ren svarede, at deltagelse i huslejeboykot ikke kan sættes i forbindelse med betingelser, som skal være opfyldt for at modtage kontanthjælp efter bistanndsloven. Beboerforeningen i omtalte boligselskab har den 30. oktober 1976 klaget over det sociale udvalgs afgørelse i en konkret sag, og denne har derefter af socialministeriet været sendt til høring hos det sociale udvalg i Albertslund kommune. Dets svar foreligger nu, og det viser sig, at det ikke blot drejer sig om denne konkrete afgørelse i en bestemt sag, men om en løbende praksis, der er i åbenbar modstrid med cirkulære af 15. august 1975 om bistanndslovens almindelige bestemmelser.

I § 36 i dette cirkulære omtales bistanndslovens § 26 om tilbagebetaling af hjælp, og der gives en udtømmende opregning af tilfælde, hvor en sådan tilbagebetaling kan kræves. Imidlertid fremhæves det utvetydigt, at der ikke kan være tale om afslag på hjælp i nogen af de opregnede tilfælde.

Der er yderligere tale om en ukorrekt løbende praksis i forhold til kontanthjælpscirkulæret af 3. november 1975. Her siges det i § 56, at hjælp efter bistanndslovens afsnit 3 som altovervejende hovedregel skal ydes i form af udbetaling af kontante beløb. Reglen om naturalydelse eller rekvisition kan anvendes, når der i en periode forgæves har været ydet bistand til administration af kontanthjælp eller omstændighederne i øvrigt viser, at ansøgeren ikke kan anvende hjælpen i overensstemmelse med det formål, den er ydet til. Denne paragraf kan altså ikke anvendes, når en skyldner indsætter huslejen på en spærret konto, for ifølge lov om skyldners ret til at frigøre sig ved deponering anses skyldneren at have opfyldt sin forpligtelse, når en sådan deponering finder sted på en spærret konto.

Det sociale udvalg i Albertslund kommune administrerer således i klar modstrid såvel med bistanndsloven som med cirkulærer udstedt i forbindelse med denne, ikke blot i en enkelt sag, men som løbende praksis, hvilket fremgår såvel af det sociale udvalgs svar til socialministeriet som af et indlæg i Albertslundposten den 2. december 1976, hvori et socialudvalgs-medlem erklærer, at der er tale om en løbende praksis.

Jeg ønsker derfor en klar tilkendegivelse fra ministeren om, hvad ministeren vil foretage sig i denne og lignende sager, hvor en kommune handler i åbenbar modstrid med lovgivningen.

Socialministeren (Eva Gredal):

Til spørgsmålet om, hvorvidt der i bistanndsloven eller cirkulærerne er hjemmel til at inddrage hjælp til husleje med henvisning til huslejeboykot eller til indbetaling af husleje på særkonto, kan jeg sige, at der ikke findes regler om denne specielle situation. Formålet med at yde hjælp efter bistanndsloven til dækning af huslejeudgiften er imidlertid, at det undgås, at en modtager i en periode med svigtende indtægter kommer ud for at miste sin bolig. Heri ligger, at en hjælp til dækning af huslejeudgifter, som rent faktisk ikke bliver anvendt hertil, ikke bruges efter lovens forudsætninger. Hvis der derfor foreligger oplysninger, der viser, at klienten faktisk ikke anvender husleje hjælpen til dækning af huslejen, vil det ikke være urimeligt, at vedkommende social- og sundhedsforvaltning forud for en ny udbetaling af hjælp gør, hvad der er muligt for at få dokumentation for, om den tidligere hjælp til husleje er indbetalt med frigørende virkning for klienten, f. eks. i form af en huslejekvittering. Hvis man ikke kan godtgøre dette, vil forvaltningen ved fremtidige ydelser af hjælp til husleje kunne overveje at yde beløbet direkte til husejeren i overensstemmelse med det princip om naturalhjælp, der er nedlagt i bistanndslovens § 49.

Med hensyn til den konkrete sag fra Albertslund kommune kan jeg oplyse, som jeg allerede har gjort det i et skriftligt svar, at jeg har modtaget en henvendelse om sagen fra en beboerforening i kommunen, hvad spørgeren jo også var inde på, og jeg har fået en udtalelse fra det sociale udvalg om kommunens praksis. På denne baggrund vil socialministeriet kunne sende et svar, hvori man om det principielle spørgsmål fremhæver nogle af de betragtninger, jeg lige har været inde på. Samtidig må jeg understrege, at jeg ikke har nogen mulighed for at gribe ind over for en afgørelse i en konkret sag; her må ansøgeren gå den almindelige ankevej, dvs. i givet fald indbringe sagen for amsankenævnet.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg synes ikke, jeg fik noget svar af ministeren, og jeg vil godt lige redegøre lidt nærmere for, hvorfor jeg ikke synes, jeg fik noget svar.

Ifølge bekendtgørelse af 9. juli 1965 har Danmark ratificeret den europæiske socialpagt, der er udarbejdet af en komité under Europa-rådet. I Danmark trådte pagten i kraft 3. april